

Nr 1.

Ankom till riksdagens kansli den 2 mars 1933 kl. 5 e. m.

Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande, nr 1, i anledning av väckt motion, I: 23, om skyldighet för alla med dragare förspända åkdon att föra ljus eller reflektor.

I en inom första kammaren väckt och till dess andra tillfälliga utskott **Motionen.** hänvisad motion, nr 23, har herr *Nylander* hemställt, att riksdagen måtte besluta att hos Kungl. Maj:t anhålla om sådan ändring i vägtrafikstadgan 5 §, att skyldighet kommer att föreligga för alla med dragare förspända fordon, som framföras å väg under mörker, att föra ljus eller reflektor, vilka kasta vitt sken framåt och rött sken bakåt.

Beträffande motivering får utskottet hänvisa till motionen.

Genom en den 25 februari 1930 till riksdagen avlämnad proposition, nr 121, **Historik.** anhöll Kungl. Maj:t om riksdagens yttrande över bl. a. förslag till vägtrafikstadga. Enligt detta förslag hade 5 § följande lydelse:

— — — — —
 'Framföres å väg under mörker med dragare förspänt fordon, skall å fordonet eller dragaren föras antingen tänd lykta så anbragt, att ljuset är synligt på avstånd såväl framifrån som bakifrån, eller ock reflexanordningar, som vid belysning återkasta sken såväl framåt som bakåt. Lykta och reflexanordningar skola visa vitt ljus framåt och rött ljus bakåt.'

I sitt över sagda förslag avgivna utlåtande, nr 34, anförde andra lagutskottet, att enligt utskottets mening strängare bestämmelser än de som då gällde icke borde förekomma, och förordade följande innehåll av sagda paragrafrum:

'Därest sådant finnes av behovet uppenbarligen påkallat, må länsstyrelse beträffande viss väg med livlig trafik förordna, att å med dragare förspänt fordon, som under mörker framföres å vägen, eller å dess dragare skall föras antingen tänd lykta så anbragt, att ljuset är synligt på avstånd såväl framifrån som bakifrån, eller ock reflexanordningar, som vid belysning återkasta sken såväl framåt som bakåt. Lykta och reflexanordningar skola visa vitt ljus framåt och rött ljus bakåt. Sådant förordnande, vilket må innehålla de undantag, länsstyrelsen finner erforderliga, skall kungöras samt i den ordning länsstyrelsen bestämmer tillkännagivas medelst anslag å eller invid vägen.'

Vid utskottets utlåtande var beträffande denna punkt fogad reservation av herrar Frändén och Gardell i Gans, vilka ansett, att sista delen av nyssnämnda stadgande bort erhålla följande lydelse: "Sådant förordnande, som ej må avse med dragare förspänt ofjädrat arbetsåkdon, må innehålla de undantag, läns-

styrelsen finner erforderliga, och skall kungöras samt, i den ordning länsstyrelsen bestämmer, tillkännagivas medelst anslag å eller invid vägen.”

Vid behandlingen av ärendet i kamrarna godkände första kammaren utskottets uttalande, under det att andra kammaren biföll den av herrar Frändén och Gardell i Gans avgivna reservationen med den ändring, att ordet ”ofjädrat” uteslöts.

I utlåtande nr 41 hemställde härefter andra lagutskottet, att för sammanjämkning av besluten kamrarna, med frånträdande av sina förut fattade beslut, måtte förorda, att ifrågavarande författningsrum erhöles den lydelse, som ursprungligen innefattades i herrar Frändéns och Gardells reservation.

Riksdagen beslöt i överensstämmelse härmed, och i den av Kungl. Maj:t den 20 juni 1930 utfärdade vägtrafikstadgan har 5 § erhållit den av riksdagen sålunda förordade lydelsen.

Vid 1932 års riksdag väckte herr Nylander motion i frågan av den lydelse, som finnes återgiven i hans nu förevarande motion.

Första kammarens *andra* tillfälliga utskott yttrade i sitt utlåtande nr 2 följande:

”Den i förevarande motion yrkade lydelsen av ifrågavarande författningsrum innebär en avsevärd skärpning av de bestämmelser, som förordades av 1930 års riksdag och är närmast av samma innebörd som Kungl. Maj:ts proposition vid 1930 års riksdag. Då sådan skärpning bestämt avvisades av riksdagen år 1930, och några nya skäl, som skulle kunna föranleda till frångående av den ståndpunkt, riksdagen då intog, ej förebragts, finner utskottet ej skäl tillstyrka bifall till motionen utan hemställer, att förevarande motion icke måtte till någon första kammarens åtgärd föranleda.”

Första kammaren beslutade i överensstämmelse med utskottets hemställan.

Utskottet. Då i förevarande motion inga nya skäl förebragts utöver dem, som voro för första kammaren kända, när likalydande motion av kammaren avslogs år 1932, och då kostnadsskäl icke äro för utskottets ståndpunktstagande avgörande, anser utskottet icke anledning föreligga att frångå sin år 1932 uttalade mening och hemställer för den skull,

att förevarande motion icke måtte till någon första kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 2 mars 1933.

Å utskottets vägnar:

O. A. NORDBORG.

Närvarande vid ärendets slutbehandling i utskottet: herrar *Nordborg, Berling, Rydberg,* Forslund, Björck, von Heland, Hjalmarsson och Velande.*

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.